

SĄD

Postanowienie Sądu z dnia 20 lipca 2021 r. – Coravin/ EUIPO – Cora (CORAVIN)

(Sprawa T-500/19) ⁽¹⁾

**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku –
Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wcześniejszego krajowego znaku towarowego służącego za podstawę
zaskarżonej decyzji – Umorzenie postępowania]**

(2021/C 401/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Coravin, Inc. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat F. Valentin)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Cora (Marne-la-Vallée, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Georges-Picot)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 kwietnia 2021 r. (sprawa R 2385/2016-1), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Cora a Coravin.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 26.8.2019.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 28 lipca 2021 r. – SN/Parlament

(Sprawa T-249/21 R)

**[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Członek Parlamentu Europejskiego – Zwrot
dodatków wypłaconych z tytułu zwrotu kosztów zatrudnienia asystentów parlamentarnych – Wniosek
o zawieszenie wykonania – Uchybienie wymogom formalnym – Niedopuszczalność – Brak pilnego
charakteru]**

(2021/C 401/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SN (przedstawiciel: P. Eleftheriadis, barrister)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz i M. Ecker, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE mający na celu zawieszenie wykonania decyzji Parlamentu z dnia 21 grudnia 2020 r. w sprawie odzyskania nienależycie wypłaconej kwoty w wysokości 196 199,84 EUR a także wydanej w następstwie tej decyzji noty obciążeniowej nr 7010000021 z dnia 15 stycznia 2021 r.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2021 r – Eurecna / Komisja**(Sprawa T-377/21)**

(2021/C 401/10)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Eurecna (Wenecja, Włochy) (przedstawiciel: R. Sciaudone, avvocato)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 26 kwietnia 2021 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), w której Komisja, potwierdzając wcześniejszą decyzję odmowną z dnia 3 marca 2021 r., oddaliła wniosek skarżącej o udzielenie dostępu do sprawozdania końcowego, wraz z załącznikami, sporządzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w wyniku dochodzenia OC/2019/0766;
- nakazanie Komisji przedstawienia sprawozdania OLAF-u wraz z załącznikami oraz
- obciążenie pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej wykładni skutków wynikających z dostępu do sprawozdania OLAF-u.

W tym względzie skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ dostęp do sprawozdania OLAF-u nie mógłby, zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 2 ust. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 (¹), wejść do „domeny publicznej”.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.

W tym względzie skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła art. 4 ust 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, tak jak jest on interpretowany w orzecznictwie, zgodnie z którym w przypadku, gdy adresat sprawozdania OLAF-u zamierza podjąć działania na szkodę osób zainteresowanych, osoby te mają prawo dostępu do przedmiotowego sprawozdania.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001 i zasady proporcjonalności.

W tym względzie skarżąca podnosi, że nigdy nie wносиła o przekazanie danych osobowych osób fizycznych, wobec czego wszelkie dane osobowe występujące ewentualnie w sprawozdaniu mogły być właściwie chronione za pomocą bardzo prostej operacji ukrycia danych.

4. Zarzut czwarty dotyczący błędnego zastosowania i błędnej wykładni art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001.

W tym względzie skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ pozwana nie sprawdziła, czy w danym przypadku można było udzielić dostępu częściowego.